

شب یلدا

ریشه کریسمس

از: توران شهریاری

قرن ها مهر در اروپا ماند
سالیان دراز بر جا ماند
دین عیسا پس از سه قرن ، گذشت
دین رسمی روم و یونان گشت
پیش از آن کیش مهر فرمان راند
همه جا دوستی و مهر افشاند
آن همه رسم و سنت و آین
رفت در تار و پود دین نوین
مهر تأثیر در مسیحا کرد
بس اثرها به دین عیسا کرد
پتو کیش مهر چون کم شد
زایش زان پور مریم شد
که به نام کریسمس ماندست
در جهان نور و شادی افشاندست
پاپ با آن ردای قرمز رنگ
خود نمادی ست زان کهن فرهنگ
رخت بابانوئل همان رنگ است
با پگاه و پسین هماهنگ است
حلقه مهر و شمع و کاج و سرود
از نشان های کیش مهری بود
که کنون در کریسمس بر جاست
ژرف بنگر که ریشه ها ز کجاست
نام یکشنبه مسیحی نیز
هست گویای نام مهر عزیز
رونق از کیش مهربان چون کاست
خوبیشن را مسیحیت آراست
بین این هر دو ، ژرف پیوندیست
بستگی های گوهر آگنده است
زایش مهر و عیسی مریم
هست آغاز دی ، مقارن هم
دو تولد به هم چه نزدیکند
نوربخش شبان تاریکند
آن همه رسم و شیوه و رفتار
یافت در عیسویت استمرار
شب یلدا اگرچه پیشتر است
عمر آن در زمانه بیشتر است
پیشتر بودنش بجا و نکوست
چون که پیشنه تقدم از اوست

که از آغاز در ستیز بددند
سخت در جنگ و در گریز بددند
در پی این نبرد بی پایان
گاه این چیره می شود گه آن
گاه شب آید و زمانی روز
گاه آن ، گاه این شود پیروز
سرخ رنگی است زین نبرد و ستیز
که در آین مهر هست عزیز
خوان یلدا که خوان ایرانی است
این شب آماده بهر مهمانی است
میوه بر آن نهند و شیرینی
با دگر خشکبار آینی
آنچه سنت بود در این شب تار
خوردن هندوانه هست و اثار
زانکه این هر دو سرخ و گلfram اند
میوه لعل فام ایام اند
هر که او راه مهر را سپرد
شب یلدا از این دو میوه خورد
قا گرامی بدارد این شب را
شب یلدای پر ز کوکب را
مهر، پیوند مردمان و خداست
مهر، پیمان مردمی و وفات
مهر، نیرو و نور و آزادی است
مهر، پاکی و نیکی و شادی است
دوستی هست و مهر ورزیدن
همه را بیشتر ز خود دیدن
به خدا و به خلق دل بستن
عهد و پیمان خویش نشکستن
منظورش حلقه ای چو خورشید است
که نشان از وفای جاوید است
اینک این حلقه خجسته اثر
هست آذین دست هر همسر
کیش مهر است بر چنین بنیاد
بر چنین پایه خجسته نهاد
گرچه آین مهر از ایران است
گرچه میراثی از نیاکان است
گرچه آغاز و اصلش از ما بود
دین گسترده در اروپا بود

مهر رخسا ، نکوتین چهر است
شب یلدا تولد مهر است
چون که از روز اول دی ماه
روز گردد بلند و شب گوقة
گرچه یلدا شب دی آمده است
نیست پیدا که از کی آمده است؟
این همایون شب خیال انگیز
هست در آخرین شب پاییز
بیخ و بن در حمامه گسترده است
در نهادش حمامه پرورد است
لحفظ یلدا اگرچه سریانی است
شب مهر آفرین ایرانی است
به دری معنی اش بود زادن
زنگانی به دیگری دادن
این شب تیره و بلند و دراز
صدفی هست پر ز گوهر راز
ره به استوره برد آغازش
پر از استوره ها بود رازش
همچو تاریخ ما ، کهن‌سال است
مهر و شادی و جذبه و حال است
در طلوع و غروب ، رنگ سپهر
می شود سرخ ، رنگ مکتب مهر
صبح و شب ، چون سیه خورد به
سپید / رنگ قرمز بیاورند پدید
آن سپید و سیاه راز آلود
بوده و هست و باز خواهد بود
این دو در روزگار سرمدی اند
خود نمادی ز خوبی و بدی اند
تا جهانست ، نیک و بد هستند
این دو همزاد ، تا ابد هستند
زان که از روز خلقت عالم
هر دو گوهر پدید شد با هم